

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dlul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Un nou avânt.

Peste câteva zile Asociațiunea s.c. va întruni la Blaj într-o nouă adunare generală.

De astă-dată adunarea are importanță deja prin faptul, că la ordinea zilei este pusă revizuirea statutelor ei. Acest fapt atrage; pentru-că fiind vorba de o revizuire a baselor de lucrare ale Asociației este firesc, ca aceste baze să fie acomodate tuturor aspirațiilor culturale și literare îndreptățite, ear' cine are astfel de aspirațiuni nu numai că face bine, dar' este chiar dator să caute a le obține considerațiunea cuvenită; nu mai mult, nu mai puțin. De aceea am zis, că faptul revizuirii statutelor va atrage mai multă lume, decât de obicei se prezintă la adunările puțin interesante ale acestei societăți culturale și literare.

Discuțiile vor fi de sigur „demne“, foarte „demne“; nervositatea nici nu ar avea loc acolo, unde nu-i vorbă de a lupta, ca în politică, pentru validitatea celei mai bune idei și inevitabil în momentul cel mai favorabil, care altfel poate să treacă repede și se lasă în urmă; nervositatea nu ar avea loc acolo, unde binele ce-l vrei îl poți — la urma urmelor — face în mai multe chipuri, cu multe privilegii și mijloace, unde nu ești avisat să reclami prompt un singur mijloc, o singură ocaziune. O să se discute așadar după toate prevederile, cu „demnitate“ cum merge vorba, pe la noi foarte des la cei-ce — n'o au.

Însă în cadrul demnității și bunei cuviințe este foarte mult loc pentru discuția energică și bogată — zic tinerii, care în acest an sunt decise să iee parte mai activă la discuțiile Asociației.

Nu ne facem de loc iluzii asupra rezultatelor acestei deciziuni tinerești și îmbucurătoare.

Ea este însă înainte de toate o probă, că generațiunea tină nu-i mulțumită cu felul în care se lucră la Asociație. Anemia îngrozitoare a publicațiilor ei este în adevăr o dovadă, că în ea se lucrează izolat, ori, că nu se lucrează de loc; de un spirit comun, de o pulsațiune viguroasă de idei în ea nime-nu ne este atins ori trezit; ea nu este capabilă să entuziasmeze, și prin urmare nici se-și sporiască membrii într'un tempo mai accelerat și mai evident; pe idealul ce ea-l avea odătlă la început, s'au lăsat umbre, ce mult îl întunecă; asistăm, nu la înălțări, ci la o cădere, căreia bunul simț al poporului nostru, totuși jertfitor, îi pune încă opritorii.

De aceste impresii este firesc, ca tinerimea să fie nemulțumită. Și fiind și cu tragere de inimă pentru cultura neamului, este lăudabil că ea s'a decis a îndruma în sinul acestei societăți o schimbare.

În tot cazul noi credem, că această schimbare trebuie să fie pusă în raport cu necesitățile vieții noastre. O cultură, ca a noastră, care exclude încă înfririle științelor moderne sociale și se mulțumește numai cu bătănelor cărări ale câtorva axioame „practice“; o literatură, care nu a trecut încă peste începuturile noastre istorice, filologice și beletristice — nu pot să mai fie idealul tinerimii. Aici zace deosebirea!

În vreme-ce generațiunea (mai că am putea zice gr.-orient.!) azi preponderantă în conducerea Asociației, crede — cel puțin aceasta este aparența — că viața actuală a poporului nostru se poate mișca puternic înainte bătând numai căile vechi și imitând câte ceva din ce ne încungură, — cea tină vede deja lămurit, că în lupta pentru existență, pe care poporul nostru o poartă, fără organizarea ei conform preceptelor științelor sociale și economice nu se poate trăi mai mult. Prin

urmare o societate culturală și literară, care voește să servească în chip deplin suficient poporului român, trebuie să fie împinsă pe acest teren la noi atât de neglijat, încât se pare că anume ne închidem mintea și inima, ca de pildă, din fața curentului științei celei mai moderne a sociologiei. Răsfoiți ziarul Asociației, aduceți-vă aminte de prelegerile ținute în sinul ei, în centru și în despărțiminte, și veți fi lămurii că multe bunuri bat la porțile noastre și că noi rar le deschidem oaspeților ce ne-ar lumina și încălzi casele noastre.

Noi am indicat un contrast dintre bătrâni și tineri; el este cel mai esențial, dar' nu-i singurul contrast! Sunt și alte idei, relative mai ales la modul cum se-și ajungă Asociația mai cu succes scopurile sale, unde putem constata deosebiri. Dar' nu-i aici locul să le discutăm; ele se vor discuta — la Blaj. Și dacă se va discuta — ce mult este de dorit — cu răbdare, discuția va avea de sigur bune efecte pentru poporul nostru; și pentru Asociație, pe care, zicea Șaguna la 23 Octomvrie 1861, inaugurând lucrările ei — „membrii ei vor fi îndatorați a susține și înmulți prin studiu, prin elaborarea și edarea de opuri literare, ceea-ce nu se poate ajunge fără păstrarea unei serioșități și perseverențe ce științele după natura lor pretind de la toți aceia care vreau a se ocupa cu ele“.

Să fim cruțători, să nu probăm cu acest criteriu toate lucrările literare ale Asociației; dar' să nu ne sfim a o face înădă-ce ni-s'ar contesta adevărul afirmației, că pentru a produce o lucrare mai aventată, trebuie să revenim mai întâiu la acel ideal bine formulat de primul președinte al Asociației: la serioșitatea mai ales și la perseverența, care ne-au părăsit.

Noi avem deplină încredere că generațiunea tină este deplin conștie de însemnătatea acestor cuvinte și că prin „serioșitatea și perseverența“ sa ea își va câștiga veritabile merite pentru reînflorirea lucrărilor culturale-literare ale Asociațiunii.

Causa română în străinătate. Ziarul flamand „Vlaamsche Volk“ din Bruxella, în numărul seu de la 16 August publică un articol însușit de cea mai mare simpatie pentru cauza națională română.

Eată câteva extrase din acest articol: „Alegerea orașului Budapesta pentru al VII. congres al păcii displace cu desăvârșire Românilor. Într'adevăr există de mult timp o lungă neînțelegere între Români din Transilvania și Ungaria“.

Aici confratele flamand face pe larg istoricul luptei naționale din Transilvania, expunând perseverențele sistematice ale guvernului maghiar, regimul excepțional ce s'a creat Românilor de sub coroana Sf. Stefan și veștind cu energie această politică neculificabilă. Apoi confratele nostru încheie în chipul următor:

„În sfârșit, pentru a face soarta Românilor și mai nesuferită, Maghiarii vor să stabilească în capitala lor congresul viitor al păcii. O ironie! Se poate măcar vorbi de pace în capitala Ungurilor, cari nu visează de cât opresiune și persecuțiune?“

„Da, avem vrednici confrăți de luptă departe, printre Români. Curagiu! le spunem noi. Dacă pentru moment forța primează dreptul, cum se exprimă în ziarul seu contele Apponyi, va veni o zi, când lucrurile se vor schimba în favorul lor, și ziua aceea va veni, pentru-că cauza lor e sfântă și justă“.

Osândirea Drului Lucaci și presa străină. Marele ziar „Indépendance Belge“ aducând în numărul seu de la 17 c. o lungă relație despre noua osândire a dlui Dr. V. Lucaci, condamnat în terminii cei mai aspri sistemul brutal de prigonire al guvernului unguresc.

Curtea cu jurați. În numărul nostru de ieri am amintit, că „Nemzeti Ujság“ pledează pentru cassarea instituției curții cu jurați. Din argumentele foii apponyiste, aduse contra Curții cu jurați, amintim următoarele:

„Să luăm — zice „Nemzeti Ujság“ — numai procesele de presă intentate naționalităților și să tragem învățături din ele. Experiența a dovedit, că între împregiurările noastre tocmai Curtea cu jurați este cu desăvârșire incapabilă pentru aceste procese. Împregiurarea, că Curtea cu jurați a trebuit(?) să fie mutată din Sibiu la Cluj, dovedește în destul, ce rol ciudat are la noi această instituțiune. Ear' pe de altă parte, dacă Curțile cu jurați le instituiem în orașe locuite de Maghiari, atunci verdictul juraților — deși numai dreptate exercită și satisfacție(!) pentru idea de stat vătămă — va naște ură și îndărăjire în sinul naționalităților și deci cât ajută atâta strică. Procesele de presă și mai ales învățătura ce trebuie să o tragem din faimosul proces al Memorandului, sunt la tot cazul pentru cassarea Curții cu jurați“.

O contrazicere frapantă. „Nemzeti Ujság“, ziarul contelui Apponyi, care cu „puterea logice“ a rupt țesătura de minciuni a agitatorilor și i-a sfâșiat în bucăți pe piticii Români dela Bruxella, — după-cum vestiau foile de sub înalta lui stăpânire — publică în numărul seu de ieri un entrefilet, în care spune, că Românii mintesc afirmând, că congresul naționalităților s'a conșt în urma voinței Monarhului și că afirmând aceasta, insultă pe Majestatea Sa. Spune apoi, că ministrul Perzel a dat ordin pentru „acordarea concesiunii“, încă înainte de a pleca la Ischl. Noi în fața acestora punem următoarele cuvinte publicate tot în „Nemzeti Ujság“, cu câteva zile mai înainte:

„Congresul a fost învinițat, și e curios, că Perzel, care înainte de a pleca, singur era contra, ear' după reîntoarcerea sa dela Ischl singur a dispus învinițarea aceluia“.

Eată „puterea logice!“

Voci de presă

despre

congresul naționalităților.

„Iara“ dela 3 Aug. v. scrie sub titlul „Congresul naționalităților“ următoarele:

„Acuma că s'a închis congresul, după-cum se poate ceti la telegrame, ne putem întreba dacă acest congres a fost oportun, dacă a avut vr'un rezultat practic și ce influență poate avea asupra mișcării naționalităților din regatul Sf. Stefan.“

„Asupra oportunității nu se poate discuta mult. Congresul a fost binevenit din toate punctele de vedere și mai ales platforma desbaterilor, — anume credința cătră tron și devotament cătră patrie — ne arată, că convocătorii congresului i-au dat perfect socoteala de situație. Până și zările ungurești cele mai soviniște n'au combătut cu tot dinadinsul ideea congresului, ear' prefectul de poliție al capitalei Ungariei, a sancționat această atitudine, încuviințând congresul.“

„În ceea-ce privește rezultatele, este evident, că combinarea acțiunii naționale a celor 3 națiuni nemaghiare constituie o putere însemnată a luptei pentru autonomie a fiecărei în parte, și că printr-o acțiune comună vor ajunge la isbândă mai iute și mai sigur.“

„Alteceva va fi, dacă în fața Ungurilor se va ridica din fiecare parte a regatului aceeași împotrivire la tendințele sale de desnaționalizare precum și același program de luptă pozitivă pentru obținere de reforme.“

„De astă-dată toate luptele naționale din Ungaria vor fi date pe același teren și conduse cu aceeași tactică, — așa că în fața acestor naționalități unite, Ungaria nu va mai pute menține multă vreme vechia deviză: Non possumus...“

„Și cu atât mai mulți sorți de isbândă va avea de acum înainte mișcarea naționalităților, cu cât Ungurii nu vor mai putea vorbi de înaltă trădare sau alte neadevăruri. Reprezentanții popoarelor nemaghiare au declarat categoric, că nu urmăresc nici un scop, care ar fi în

contradicție cu integritatea patriei maghiare și că vor numai să li-se acorde condițiile necesare pentru a se pute desvolta în liniște. „Programul acesta le va fi puterea, arma și isbândă“.

Amintim, după „Národné Noviny“ dela 20 August, și zările provinciale cehice care se ocupă cu congresul și alianța naționalităților.

„Pilsensky Obzor“ (din Pilsen, cehește Pilsen), sub titlul: „Congresul asupriților din Budapesta“ scrie, că dacă vom urma conform programului stabilit, congresul va deveni un fapt extraordinar de memorabil, căci va duce la eliberarea celor asupriți.

„Opavsky Tydeník“ (din Opava-Trop-pau, capitala Silesiei), publică un articol sub titlul: „Naționalitățile în Ungaria“, unde enumără toate fărâdelegile ce au de a îndura nemaghiarii și prevestește congresului urmări frumoase.

„Lidové Noviny“ (din Birno, Brünn) analizează programul și îl găsește bine întocmit.

„Slován“ (din Prostějov=Prossnitz) scrie un articol foarte simpatice sub titlul: „Alianța naționalităților nemaghiare“.

„Našinec“ (din Olomuč=Olmütz) o foaie cehică din cele mai vechi, publică programul în extenso și își exprimă speranța, că un astfel de frumos început al acțiunii comune va avea succes.

„Olomučsky Posol“ (altă foaie din Olomuč), are articolul: „Liga asupriților“, unde ia în apărare naționalitățile nemaghiare.

„Hlas z Hané“ (ziar morav) scrie un articol simpatice, explicând punct de punct programul întreg.

„Radhošť“, ziar morav și „Náše Hlas“, ziar democratic ce apare în orașul Cesky Brod (Böhmisch Brod) înă scriu articoli foarte simpatice.

Organul slovac amintește încă de două ziare croate: „Obzor“ și „Sriemske Novine“, cari s'au ocupat cu congresul și programul în mod favorabil nouă.

Foile maghiare, când înainte de congres se faliau cu d'alde „Straža“, „Controla“ precum și alți asemenea li-lieci pomeniau și de câteva nume mai cunoscute, mai ales s'arberști, mințind că purtătorii lor nu vor lua parte la congres ba chiar îl desaproabă. Au mers în treaba lor, gras plătită, până a invoca și numele lui Dr. Polit. Dar' despre unul ziceau la sigur că e contra congresului anume de Dr. Ilie Vucetici, avocat în Novi-Sad, în el își puneau multe speranțe. Și eată că primesc desmintire și din partea aceasta, în formă de telegramă, ce a trimis-o Dr. Vucetici la congres din Wörishofen, unde își face cura lui Kneipp. Telegrama sună:

„Neputând veni în persoană, salut cordial frățesul congres al naționalităților; mă bucur mult, că în congresul de azi văd în sfârșit întrupată solidaritatea naționalităților; și doresc ca cu puteri unite să eluțăm adevărata egală îndreptățire și egală libertate pentru toate naționalitățile“.

Nrul dela 18 August al „Zastavei“ publică o poesie, destul de reușită cătră congres.

Din Belgia.

(Coresp. particulară a „Tribunei“.)

Manifestația în contra legii școlare. — Cortegiul petrilor prețioase. — Congresul păcii.

Bruxella, 18 August 1895.

Capitala Belgiei a fost timpurile din urmă teatrul câtorva mișcări memorabile.

Așa, la 28 Iulie am avut manifestația în contra proiectului de lege școlară al ministrului Schollaert, proiect votat ieri de cameră, după o serie întreagă de amendamente, care i-au adus modificări radicale în dispozițiile lui esențiale.

Telegraful v'a comunicat, cred, știre, ear' zările v'au adus lămuriri și amănunte asupra acestei manifestații, într'adevăr imposante.

Mie unuia ceea-ce 'mi-s'a părut cu deosebire frumos este să văd, că vre-o câteva

dispoziții dintr'un proiect de lege, care contrariu un sentiment public și convingerile teoretice ale mulțimii, și care dispoziții ar fi trecut aproape neobservate în altă țeară, ca unele ce nu ating în nici un chip viața materială a cetățenilor, sau cel mult ar fi dat loc la câteva protestații, pe cât de isolate, pe atât de platonice, — aici a pus în picioare toată Belgia, unindu-o într'un singur și enorm strigăt de protestare.

Din provincii, dela Anvers, dela Liège, dela Mons, din Flandra orientală, din Hainaut, dela Malines, din Gant, de peste tot locul mii de manifestații au plecat spre Bruxella, în frunte cu steagurile diferitelor partide politice și corporațiuni independente: profesori, meseriași, comercianți, uvrieri, mineri, matoletii etc. Căile ferate au eliberat mai bine de 60.000 de bilete de tren, după datele oficiale.

Tot pe atâția manifestații așteptau în Bruxella și primiau cu strigăte entusiaste pe reprezentanții din provincie.

La 2 ore după amiază cortegiul se formează pe piața Rogier, în fața gării de Nord și se pune în mișcare, după un itinerar de mai înainte întocmit.

Închipuiți-vă 120.000 de oameni (cifra e mărturisită de câtră chiar zările guvernamentale) puși în mișcare în ranguri și coloane militarești, având în frunte peste o mie de drapeluri, insignii și carteluri umoristice și peste o sută de muzici!

Era într'adevăr un spectacol măreț, impunător. Trei ciasuri și jumătate a durat defilarea cortegiului privit dintr'un anume punct; și nici un fel de considerații, nici chiar ploaia ce a început să cadă, par'că la un moment anume dat răscolind atmosfera încărcată de o căldură înăbușitoare, n'au oprit pe manifestații de a percurge tot itinerarul ce-și propuseseră, de a asculta în marea piață discursul rostit cu o voce dantoniană de D. Ianson și acel rostit în limba flamandă de cetățeanul Anseele; de a visita piața martirilor căzuți în revoluție pentru independență din 1830; de a pune o frumoasă coroană de stejar la statua lui Wilhelm Taciturnul, (liberatorul Țărilor-de-jos de sub jugul spaniol) și la acele ale lui Egmont și Horn, (șefii partidului gueux, decapitați de sanguinarul duce de Alba în ajunul izbucnirii revoluției). Și trebuie să adaug, că cel puțin alți 150.000 de cetățeni erau pe strade, la ferestri și prin balcoanele pavoazate, ca spectatori ai cortegiului.

Arare-ori, poate, îmi va fi dat să văd o atât de impunătoare și demnă manifestare a opiniei publice, ca cea din 28 Iulie la Bruxella în contra legii școlare.

A doua zi, Luni 29 Iulie, am avut o altă manifestație, de altă natură, dar' nu mai puțin strălucită: Cortegiul petrilor prețioase.

Correspondentului d-v. i-ar trebui spațiul multor coloane, ca să poată da cetitorilor o slabă idee despre acest cortegi, cu care, între altele, Belgienii s'erbătoresc independența regatului lor.

Închipuiți-vă șese-spre-zece care triumfale, de diferite forme, unul mai frumos și mai artistic decât altul, având fiecare înălțimea unei case cu două rânduri, și reprezentând diferitele pietri scumpe: diamantul, smaragdul, topazul, sefrul, rubinul etc.; închipuiți-vă aceste care, feerie iluminate cu electricitate, percurgând noaptea stradele și bulevardele principale; caii cari le trag îmbrăcați cu hlămie cusute în fir de aur și splendid împodobite; pe de margini și între care mii de călărești și pedestrimi, îmbrăcați în costume din evul mediu de o frumseță greu de descris și purtând fiecare câte o torță aprinsă, care răspândește în puterea nopții o lumină încărcată de o emoționată solemnitate; pe trotuare, la ferestri, în balcoane garduri dese de sute de mii de oameni, aclamând cortegiul, în mijlocul unei generale și neînchipuite veselii... Veți ave totuși prea puține elemente de reconștiuire a acestui cortegi, ori câtă putere de închipuire, ori cât de multă fantasmă v'as presupune.

Întrearea triumfală a unui Cezar la Roma, în urma unei victorii câștigate, nu putea să fie mai grandioasă ca acest cortegi, cu care micul popor belgian își s'erbătoresc independența sa!

Trebuie să spun, că o mulțime de lume din Europa, reprezentanții presei din Paris și chiar din America vin anume la Bruxelles ca să vadă cortegiul petrilor prețioase, spectacol poate unic în toată lumea.

Acuma, în cursul zilelor de 13, 14, 15 și 16 August, am avut congresul păcii, reunit în a Via conferență interparlamentară.

Dacă acest congres nu e de aceeași strălucire exterioară ca manifestarea și sărbătura de care am menționat în urmă, el e merit de sigur să aibă un mai mare răsunet în toată lumea prin însăși natura lui, prin natura chestiunilor ce s'au desbătut în sinul său.

Întrucât ne privește pe noi, Românii, congresul acesta are o deosebită însemnătate.

Amicii mei Dr. Stefan Pop și Ioan Russu-Șirianu veniți anume pentru a reprezenta presa Românilor din Transilvania și Ungaria la acest congres, au informat de sigur poporul românesc despre cele ce s'au petrecut. De aceea nu voi face un raport amănunțit, ci mă voi mărgini să scot în lumină câteva fapte, semnificative din punctul de vedere al mișcării noastre naționale.

Din capul locului trebuie să spun, că Ungurii au ținut să fie bine reprezentați. Conte Apponyi și poetul Jókai s'au grăbit a se înscrie printre membrii congresului, ear' celebrul Pázmándy a crezut de a sa datorie să nu lipsească Europa de luminile sale în marea operă de pacificare, pe care congresul interparlamentar o întreprinde!

Românii din regat au fost reprezentați prin duii senatori Urechia, Danielescu și de deputatul Porumbaru.

Românii și Ungurii — ironie a întâmplării! — iau loc pe aceeași bancă.

Ungurii propun în secțiuni ca viitorul congres al păcii să se țină la Budapesta. Românii se împotrivesc; dar' fiindcă nici un alt oraș un se propune, — și numai din cauza aceasta, — Budapesta se admite cu 8 voturi contra 6. Ungurii se simt umiliți de „succesul” lor! Să nu se propună nici un alt oraș și totuși să aibă 6 voturi contra Budapestei, eată ceva la ce ei nu se așteptau!

Se încep desbaterile în ședință publică. Pázmándy asigură congresul de sentimentele pacifice ale Maghiarilor. Dar' cine se-l creadă, când același Pázmándy, în ajunul plecării sale la Bruxelles, a publicat în „Budapesti Hir-lap” scrisoare către ministrul de interne ungurese, conjurându-l să interzică cu orice preț congresul naționalităților la Budapesta și care scrisoare, publicată de ziarele franceze și flamande de aici, a ajuns să fie de o foarte tristă celebritate.

Furtuna numai se anunță.

Membrii congresului și membrii presei sântem invitați să luăm parte la o excursiune la Anvers. A doua zi pornim cu toții din gara de Nord și trenul ne duce până la debarcadurul marelui port. Aci ne aștepta bastimentul Emerande, pe care ni-se pregătise o masă copioasă. Ne îmbarcăm și ne așezăm la masă: reprezentanții români în partea stângă a bastimentului, ear' ziariștii români în partea dreaptă, alături de reprezentanții presei franceze, germane și belgane. Printre noi reprezentantul ziarului „Pesti Napló”!

Lupta începe în curând. Străinii vor să aibă lămuriri asupra stării Românilor din Transilvania și Ungaria. Sântem asediați de întrebări. În între-g bastimentul nu se mai discută altă chestie. Membrii conferenței și ai presei sânt indignați de chipul sâlbatic în care Ungurii se conduc față de Români, Sârbi și Slovaci.

Când li-am povestit cum cei mai buni și mai mari patrioți ai noștri s'au închis pentru păcatul neiertat în ochii Ungurilor, de a fi petiționar Suveranului lor; — și li-am descris regimul la care s'au supuși în temnițele din Seghedin și Vă; — când li-am spus că femeile au fost intermișate numai pentru cuvântul că au purtat tricoul român; — când li-am făcut un tablou al întregii stări de lucruri din Ungaria și politicii ce se practică față de naționalități; — când li-am arătat și tradus scrisoarea lui Pázmándy (pe care o aveam în original), ca un simptom elocvent și ca o ilustrare a dispozițiilor sufletului în care se găsește chiar Ungurii, cari pozează a fi mai puțin pasionați și cari, propovăduind războiul la ei acasă, vin în străinătate ca să dea aleșu-ne lor la opera păcii universale, — umirea se vedea pe fețele tuturor. Membrii ai unor națiuni libere și respectuoasă față de drepturile altora, cei-ce ne ascultau nu puteau pricepe cum mai e cu putință, ca în acest sfârșit de veac popoare întregi să fie astfel

Membrii presei străine încunjoară pe reprezentanții noștri și în special pe D. Urechia, care se grăbește a da tuturor lămuriri; ear' a doua zi toate zările cuprindeau interviuri și articole plini de simpatie pentru cauza noastră.

Aceleași întrebări și interviuri se repetă în seara zilei a treia, cu ocazia banchetului ce ni-s'a dat în vasta sală a hotelului „Metropole”. Ungurii sânt rușinați și desorientați când se văd astfel dați de gol.

Trebuie însă să adaug, că dacă ei n'au putut schimba curentul, vina nu e a lor, sermanii! Ei, din contră și-au dat toată osteneala.

Era chiar interesant de văzut mai ales pe Pázmándy, alergând în toate părțile și prodigând tot felul de lămuriri tendențioase, într-o franțuzească foarte îndolnică, celor-ce voiau să-l asculte și chiar celorlalți.

Dar' într'adevăr, ce ar fi putut face ei în contra unor fapte concrete, cari lovesc prin brutalitatea lor?..

Eram în tribuna presei când ni-a sosit telegrama care ne anunța noua condamnare a bravului și neîfrântului nostru luptător, a părintelui Lucaci. Astăzi toate zările publică acea telegramă remarcând în același timp, că noua cruzime inutilă a justiției maghiare nu se potrivește nici decum cu vorbele și asigurările pacifice ale oratorilor unguri la conferență.

„Domnii maghiari, adaugă zările, nu vor înșela pe nime; și câtă vreme va dura regimul asupritor pe care l-au inaugurat și-l practică față de naționalitățile din Ungaria, se înșală ei înșiși și de bunăvoie, dacă își închipuiesc, că mai pot conta pe simpatia Europei, căreia ei dădorec independența lor și starea în care azi au ajuns.”

În ultima ședință a congresului starea de lucruri din Ungaria a fost cu totul dată pe față de dl Urechia.

Congresul a ascultat într-o neobișnuită tăcere cuvintele venerabilului senator român care a explicat, pentru-ce Românii nu pot să iie parte la viitoarea conferență interparlamentară din Budapesta.

Impresia lăsată de cuvântarea dlui Urechia a fost deprimantă pentru Unguri.

Înzadar contele Apponyi, a căutat să-i micșoreze efectul! *Nimeni în Europa astăzi nu ignorează, că în Ungaria se găsesc milioane de Români, de Slovaci și de Sârbi oprinați, trăind sub l-gi excepționale și cu totul la discreția unui guvern ce contrastează într-un chip izbitor cu toleranța și libertatea ce domnește în țările civilizate și printre rasele europene.*

Eată marele adevăr ce se degajază din toate scenele și incidentele întâmplute cu ocazia conferenței interparlamentare din Bruxelles; eată câștigul enorm pentru cauza naționalităților oprimate din Ungaria.

Ioan N. Roman.

Scrisori de aderență.

Din Bușteni (depeșă):

„Salut congresul, dorindu-i deplin succes. Să zicem toți într-o unire:

„Trăească libera federațiune de libere popoare!”

Aurel C. Popovici.

Din Azuga (depeșă):

„Sânt cu voi!”

Azentie Severu.

Din Rușcioi:

„Românii de sub „Poiana Tomi” salută cu mare însuflețire frățietatea: româno-sërbo-slovacă, confirmată în congresul din Budapesta, căci în dînsa ved triumful popoarelor aliate!

„Înainte dar' cu Dumnezeu și cu devisa: „Unul pentru toți și toți pentru unul!”

„Primim întru toate conclusele congresului.

„Trăească matadorii frățietății.

„Trăească frățietatea!! Fie munca ei în veci binecuvântată!!!”

În numele tuturor:

Ioan Bărsan, preot gr-cat; Gavril Negrea, George Buta.

Din Giurul Oraștiei:

„Vestea întrunirii congresului naționalităților ne-a bucurat foarte; faptica întrunire a aceluia ne-a făcut ca să vedem, că prigonirile celor dela putere îndreptate contra căpeteniilor naționalităților cu scop de a înăduși în piepturile lor zelul și devotamentul pentru binele și fericirea conaționalilor sei, n'au avut rezultatul dorit de ei.

„Rezultatul lucrărilor aceluiași congres ne face ca să sperăm, că fiii, nepoții și stră-

„Latinul zice: „Concordia parvae res crescut,” ear' demuritorul nostru poet între altele cântă:

„Unde-i unu nu-i putere

„La nevoi și la durere,

„Unde-s trei puterea crește

„Și dușmanul nu sporește.”

„Membrii congresului naționalităților ce s'a ținut în zilele trecute, precum și cei a celor viitoare pururea să imbine aceste maxime și imbinându-le să lucre din răspuneri în direcțiunea deja croită; să lucre, căci noi poporul sântem la spatele lor, stând gata a le urma ori-și-unde.”

T. Chiril, preot în Dâncul-mare; Manasie Iaru, preot în Dâncu-mic; Ioan Candriou-Teranu, Ioan Cirlea, Iacob Lăzărescu, Simeon Lăzărescu, Simeon Ocolisan, Moise Tancu, Ioan Ocolisan, Florea Iovescu, Daniil Cădar, Petru Iovesc, Naon Birescu, Dămiian Tibescu, David Iaru, Ioan Danescu.

Din Tohanul-nou:

„Un act mare ați săvîrșit în istoria contemporană a Ungariei: Aliața de apărare a celor trei naționalități contra politicii de desnaționalizare ați cimentat-o! Urăm trăinicie alianței, ear' pe voi urzitorii ei vă admirăm pentru energia și pentru iubirea voastră de neam și patrie.

„Aderăm la programul politic ce veți stabili în congresul naționalităților.”

Ilariu Plotogea, preot; Moise Moșoiu, Aurelian M. Moșoiu, stud. univ.; George Hamsea, stud. în teol.; Victor Răpescu, stud. abs.; Ioan Hamza, econom; Dumitru Boboc, econom; Ioan Șerban, econom.

Din București (telegramă):

„Fii ai unei țeri, care mult a avut să lupte pentru naționalitate, trimitem congresului felicitări călduroase și urăm succes deplin în marele scop ce urmărește. Isbânda principului naționalităților e chezașia progresului civilizațiunii.”

Redacția „Voinței Naționale.”

Din București (telegramă):

„Salut cu căldură congresul naționalităților. Doresc succes strălucit. Dumnezeu ajute dreptății!”

Aurel Pop.

Mișelile administrației.

„Zastava” dela 13 August publică din Sefcherin (comit. Torontal.) o corespondență, din care extragem următoarele:

„Notarul nostru A. I., se sculă azi des-de-dimineață și umbla din casă în casă arătând oamenilor o coală de hârtie cu text maghiar, înduplecându-i să o iscălească, zicând că așa a poruncit dl solgăbiru. Numai mai târziu am aflat ce scrie pe acea hârtie, că adevărat este comuna Sefcherin de mulțumită cu actuala oblăduire și că cere să se delature congresul naționalităților. Când li-am explicat oamenilor de ce e vorba, și că au fost înșelați, ei au voit să și șteargă numele, dar' hârtia fusese deja expedită la Panciova. Mângăierea noastră este numai, că n'a iscalit-o nici un negustor, nici meseriaș, nici un econom mai conștiu; peste tot, întreaga noastră inteligență s'a purtat cum se cuvine, afară de slujbași. Că ce vrea solgăbiru cu lista aceea, nu știu, dar' îi spun pe față: în hârtia aceea nu este exprimată voința locuitorilor din Sefcherin, căci paztorii comunali, slugi și niște derbedei nici-decum nu pot reprezenta voința poporului din comuna noastră.”

Correspondentul mai povestește o afacere scârboasă a notarului, de care a scăpat numai cu minciună și trimite ziarului spre publicare o lungă și frumoașă aderență pentru congres, iscalită de 57 persoane, printre care preoți și dascăli.

În numărul dela 14 August „Zastava” publică două corespondențe despre machinațiunile lui Rónay.

În nrul dela 16 August, găsim earăși două corespondențe: din Novo-Selo (Satul-nou) și Panciova, tot privitor la „protestele” contra congresului. Ambele povestesc cum stringeau notarii iscaliturile poporului sedus cu minciuni. Din Novo-Selo, zice corespondentul, au fost expedită la congres 5 înși, sub conducerea vice-notarului și a învătătorului român. Locnitorii nesusuși au trimis la congres o telegramă foarte însuflețită, iscalită de 46 înși.

Pentru a vedea ceva mai clar în stărlie din comitatul Torontal, nu

tocmai în comitatul nostru din Torontal, se ne creadă lumea, că aici la noi trăiesc cei de pe urmă și păcătoși oameni. Trebuie să știți, că nicăiri nu este corupția așa de mare ca în comitatul nostru, și că cea mai mare putere a guvernului actual stă aici la noi. Vicișpanul Daniel este vărul ministrului cu același nume, care este și deputat din Panciova; ginerelul lui Bánffy-pașa se răsfăță în Becicherc ca un mare notar comitatens titular, deși n'are studii pregătitoare nici pentru postul de diurnist. Prin comitatul Torontalului în totdeauna se răsfățau, ca pe moșia lor, Armeni maghiarizați ca: Daniel, Ronay, Talián, Pagh, Bobor, Karácsonyi etc., ear' azi au ajuns vârful puterii, cocoșându-se cu străduință la putere. Întreaga slujbășime de azi tremură, căci atotputernică este voința ginerelui lui Bánffy-pașa și a clicei armene...

„Când Bánffy-pașa cu întreg ministerul seu a ajuns față cu congresul naționalităților, într-o poziție foarte neplăcută, au fost chemați toți solgăbirii și notarii, dându-se strajnică poruncă, ca cu toate mijloacele posibile și imposibile. Red. „Tribunei” se lucre în contra congresului, se împedec deputațiile, se fabricheze „proteste,” n'au să se poată măcar cât de puțin restabili Bánffy de lovitura ce l'a adus-o congresul naționalităților. Și acele ființe slujbașe trebuie să lucreze ca sclavi, căci deasupra capetelor le este atrănată sabia lui Damocles, a suspendării....

„Când vom începe a trece prin sită pe matadorii corupției, solgăbirii și organele lor inferioare, vom pomeni mai întâiu pe Bacalovic, pe urmă pe Kajtár, Iablonsky și alții; și apoi pe urmă veți vedea „gospodăria din Torontal...”

„Dar' în ciuda tuturor tertipurilor, n'au ajuns ceea-ce voiau. Acuma începe poporul să se gândească despre starea lui și l'a cuprins indignarea de a fi fost prada înșelăciunii, cu care l'au stors iscălturile; încât tocmai prin aceasta poporul se trezește și pregătește contra-declarații să se spele de rușine...”

„Národne Noviny” scrie privitor la Slovaci seduși de administrație următoarele:

„În foile maghiare a fost zis, că din comuna Covacite (Antalfalva), au venit oameni voină a protesta. Treaba stă astfel, că locuitorii din Covacite au trimis la congres pe următorii reprezentanți: Ioan Mlinárcek, Ioan Tahún, Toma Králik și George Karlovsky (toți țerani fruntași. Red. „Tribunei”). Afară de Mlinárcek, nimeni n'a putut intra în sală, venind târziu, când comisarul polițienesc oprire intrarea ori-și-cui. Pe ceilalți trei l'au apucat seducătorii și înșelându-i cu hârtie scrisă ungurește, l'au făcut să iscălească. Toți acești țerani duceau cu sine următoarea plenipotență: „Noi iscalimăi dam prin prezența deplină plenipotență lui: Ioan Mlinárcek, Ioan Tahún, Toma Králik și George Karlovsky, locuitorilor comunei noastre, pentru a-ne reprezenta la congresul naționalităților, care se va ține în Budapesta la ... August. Antalfalva, 6 August 1895 (Urmează 57 iscalituri)”

„Așadar” oamenii acestia au fost trimiși la congres de către conlocuitorii lor, ear' fiindcă din neștiință n'au reușit să intre în sală, au fost seduși de a iscali protestul.

„Atăta pentru lămurirea celor scrise în această privință în foile maghiare.”

Parintele Lucaci în inima poporului.

Tocmai când foile maghiare îl insultă cu cea mai mare obrăznicie pe iubitul nostru martir, parintele Lucaci, „Foia Poporului” publică o scrisoare, care arată cât este de odorat nebiruitul luptător național, de cătră însuși poporul țeran. Publicăm și noi această scrisoare drept dovadă a recunoștinței și alipirii poporului față de cei-ce pentru al lui bine se jertfesc și drept mângăiere în suferințele iubitelui nostru martir. Eată scrisoarea:

Boroșinen, Aug. 1895.

Dle Redactor!

„Dați-mi voe să vă povestesc o întâmplare dela noi, care dovedește și ea cât de adânc a străbătut în poporul nostru iubirea pentru floarea frunțășilor noștri și prin ei, pentru lupta ce ei o duc spre binele neamului.

„La Rusali, în ziua întâie și a doua, ficiorii de aici: Petru Sav, Nicolae Sav, Teodor Feier, Iosa Feier, Adam Sas, Neția Tripa, George Butiu, Toda Blaj, Teodor Moș, Adam Todoră, Dinu Joja, Lica Bolog și Pavel Neția, de-alungul stradelor au cântat, ziua, „Doina lui Lucaci”, pentru ce au fost chie-

„Li-a cetit apoi întreagă doina, între bându-i că așa o știu și ei? La ce au răs-puns că așa. Li-a zis apoi s'o cânte, și ficiorii au început-o cu glas, dar' îndată l'a oprit.

— D'apoi mă, cine e Lucaci?”

— Lucaci e martirul națiunii române, răspunseră ficiorii.

— Pe Lucaci trebuie să-l uitați, că el e rob, legea l'a pedepsit.

— Tocmai că l'a pedepsit legea și, după a noastră credință, pe nedrept, noi nu-l putem uita nici-decum, știind că el s'a luptat pentru nația noastră. Și ne cade bine dacă îl putem cinsti barem cu aceea că îl pomenim în cântecul nostru.

— Puteți să vă petreceți cum vreți, numai pe Lucaci să nu-l mai pomeniți, să-l uitați pe Lucaci!

— Nu-l putem uita, domnule!

— Să știți că veți fi trimiși la tribunal, unde vi-se va crol la fiecare pedeapsă de trei luni închisoare.

— Nu ne va părea rău, răspund ficiorii, că nu vom robi pentru bătaie ori furt, ci pentru dreptate, ca martirul Lucaci.

— Numai să știți că nu veți robi aici nici la Arad, ci mai departe.

— De-am robi la Seghedin cu Lucaci împreună!...

Legături culturale între Români și Slovaci.

Am fost amintit la timpul seu, că în anul școlar 1893/4 frecuentan gimnasiul săsesc de aici doi băieți slovaci. unul în clasa a III-a, altul în a VI-a. În decursul acestui an nu numai legasera prietenie cu colegii lor români dela gimnasiul săsesc și cel de stat, dar' luară parte și la mai multe petreceri naționale, învățând astfel primele începuturi, deși foarte slabe, ale limbii românești. Persoana căreia l'a fost încredințată privegherea asupra lor, l'a sfătuit ca pe anul viitor școlar (adeacă 1894/5) să meargă la gimnasiul român din Brașov. Părinții și rudele lor au consimțit și cei doi studenți slovaci au și depus în anul curent, la gimnasiul din Brașov, examenul cu succes bun, așa încât cel mai mic trece acum în clasa a V-a, ear' cel al doilea devine maturisant în clasa a VIII-a.

Mai mulți dintre profesorii gimnasiului ni-l'au lăudat ca foarte harnici în studii, și exemplari în purtare: ba despre cel din clasa a IV-a ni-s'a spus, că nu numai că a învățat perfect limba literară română, dar' că la examenul general în sala festivă a gimnasiului a produs admirație prin cunoștința limbii macedo-române.

Se pare că în anul viitor vor avea mai mulți urmași, căci eată că în numărul dela 15 August al lui „Národne Noviny” găsim un articol-apel intitulat: „Cătră părinții Slovaci”, în care autorul se ocupă cu chestiunea, unde să-și trimită părinții slovaci pe copiii lor la studii, neexistând nici o școală secundară slovacă. Plângându-se din așancul inimii de grozava desnaționalizare a tinerimii studioase slovace deja din primii ani ai gimnasiului, și analizând diferitele propuneri, ajunge la conclud, că cel mai practic și înțelept lucru este ca gimnasiștii slovaci să studieze la gimnasiile românești. Întru încurajarea părinților continuă apoi:

„Pe când oamenii noștri politici lucrau întru înțelegerea comună cu frații Români, un Slovac cu simț practic a început să întrupeze înțelegerea faptică, în sensul strins al cuvântului, pe baza de legături prietenești strînse. A trimis pe fiul seu propriu și pe fiul seu la gimnasiul românesc din Brașov; ear' eu am avut misiunea măgulitoare pentru mine de a-i duce acolo. Să fi văzut acele fețe radioase, frățești, cu cari am fost intiminați, binevenți; așa nu-și zic „bine ai venit!” niște oameni necunoscuți, ci niște frați de același neam, care de mult nu s'au văzut. Cuvântul drag de „Slovac” a fost o adevărată cheiță cătră inimile noilor noștri amici: „Aduceți-vă aici pe băieți; nu aveți teamă, aici la noi nu vi-se vor desnaționaliza; dacă vor veni aici ca buni Slovaci, vor pleca dela noi încă și mai buni!” — am auzit din cuvintele tinerului director al gimnasiului, dl Virgil Onițiu. Și s'a ținut de cuvânt în mod cât se poate de strălucit. Gimnasiul românesc din Brașov întrece toate gimnasiile maghiare atât prin forțele sale didactice, cât și prin întreagă întocmirea sa; studentul slovac nu trebuie să aibă teamă, că va fi prigonit sau că va fi

197/1895 szám V.

[2482] 2-2

Közgö:

Concurs.

Comisiunea economică a comitatului Sibiu publică, că sunt de a se conferi deocamdată pe anul școlar 1895/6 2 stipendii și anume unul de 600 fl. și unul de 100 fl. la elevi dela vre-o școală specială de economie din patrie.

La stipendiul de 600 fl. pot concura numai atari competenți, care voesc să frecventeze academia agricolă din Magyar-Ovár, car' la cel de 100 atari, cari voesc să frecventeze școala agricolă din Mediaș sau altă școală analogă din patrie. Asemnarea stipendiilor conferite se face numai după producerea documentului despre primirea în institutul numit.

Concurenții, care în tot cazul trebuie să aparțină acestui comitat, au să-și subțeară rugărilor provăzute cu documentele despre studiile lor teoretice și practice și despre indigenat până în 5 Septembrie st. n. la 2 ore d. a. la vice-comitele comitatului Sibiu ca president al comisiunii economice.

Sibiu, în 17 August 1895.

Reissenberger,
vice-comite.

Rachiu

așezat sub garanță naturală
de drojdie
de trevere
de prune (Slibowitz)
[2488] 2-3
cu prețuri foarte moderate la
ERNST ROTH,
strada Lungă Nr. 1-3.

În editura „Institutului tipografic”
a apărut și se află de vânzare
Prăsirea pomilor
de
D. COMSA,
membru în comitetul central al „Reunionii române agricole”.
Prețul unui exemplar 12 cr.

„FAGETANA”,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI
în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalizate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectua și prin poștă.

[1504] 30-

Diracțiunea.**Institutul Tipografic în Sibiu**

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Păpărușă Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcișitul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsbudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Nemeșová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Wlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picicore.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Canușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșitor îndărălnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Oraului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vociul.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bre Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonie Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Fosacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 11 cr. sau 22 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin peșcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoni. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. **O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste to vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI ȘI BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNET” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.